

Дветъ жени

„И ето, жена, която страдаше отъ кръвотечение дванадесетъ години...“*)

„И ето, бѣше тамъ жена, която имаше духъ болестенъ осемнадесетъ години и сгърбена бѣше...“*).

Сегашнитъ хора се запитватъ, какво отношение иматъ къмъ тѣхъ случаитъ, че нѣкога, въ далечното минало, сжществувала една жена, която боледувала 12 години отъ кръвотечение и друга, която боледувала 18 години отъ нѣкаква тежка болестъ, поради което се сгърбила. Наистина, тѣзи случаи нѣматъ прѣко отношение до насъ, но иматъ косвено отношение. Тѣзи болести и доднесъ още не сж изчезнали. И днесъ има хора, които страдатъ отъ кръвотечение; и днесъ има хора, които се намиратъ въ положението на сгърбената жена.

Като се говори за дветъ болни жени, интересно е, че тѣхнитъ болести сж отъ различни категории. Кръвотечението е болестъ на сърдцето. Отъ която частъ на тѣлото тече кръвъ, това се дължи на дисхармонията въ човѣшкитъ чувства и желания. Сгърбването пѣкъ е болестъ на ума. То се дължи на дисхармонията въ човѣшкитъ мисли. Като лѣкувалъ дветъ болни жени, Христосъ действувалъ едновременно въ два различни свѣта: въ свѣта на ума и въ свѣта на сърдцето. Ето защо, ако нѣкои отъ сегашнитъ лѣкари не успѣватъ въ своитъ методи, това се дължи на факта, че, като лѣкуватъ своитъ болни, тѣ действуватъ въ единъ и сжщъ свѣтъ. Тази е причината, поради която болеститъ не само че не се намаляватъ, но отъ день на день се увеличаватъ.

Единъ германски лѣкаръ отишълъ въ Америка да изследва различнитъ нервни болести. Като изучилъ хиляда различни случаи на нервни заболявания, той имъ далъ различни имена. Обаче, останалъ изненаданъ, че

*) Матей 9: 20—22.

*) Лука 13: 10—11.